

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Canones Concilii Ancyрани, Ex interpretatione Dionysii Exigui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

X X I V.

Qui vaticinantur, & gentium consuetudines sequuntur, vel in suas ædes aliquos introducunt ad medicamentorum inventionem, vel lustrationem, in quinquennii Canonem incidunt, secundum gradus præfinitos, tres annos substrationis, & duos annos orationis sine oblatione.

X X V.

Quidam cui erat puella sponsa, eius forori vitium attulit, ita vt ea etiam conciperet. Sponsam autem postea vxorem duxit. Ea autem cui vitium erat allatum, se suffocauit. Qui conciii fuerant, iussi sunt decennio in eos qui consistunt, recipi per gradus definitos.

κδ.

Οι κατμανθρόμοροι, κὶ τῆς σωτηρίας τῶν χρόνων ἔξακολευθέντες, ἢ εἰσαγγόντες ἑαυτοὺς εἰς τοὺς οἴκους ἑπὶ ἀνθρώπων φαρμακείων, ἢ κὶ καθαρόν, ὑπὸ τῆς κανόνα πηπέπωσαν τὸ πένταξις κτ' ἐδὺ βαθμοὺς ὠλεσμένοις, τετὰ ἐπιπονώσεως, καὶ δύο ἐπι δὺς χειρὸς ποροφορεῖς.

κε.

Μνηστεισάμενος πρὸς κόρην, ποροσφάρα τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ὡς κὶ ἐπιφορέσαι αὐτῶν ἐζημεῖ τὴν μνηστὴρ μὲν ταῦτα ἢ τὴν φθαρῆσαι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ σωφροσύνης ἐκελευσθεὶς εἰ δεκαεξίαι δεχθῆναι εἰς τοὺς σωφροσύνας, κτ' ἐδὺ ὠλεσμένοις βαθμοὺς.

ANNO
CHRIST
314.

CANONES CONCILII ANCYRANI,

Ex interpretatione Dionysii Exigui.

TITVLI CANONVM.

I. De presbyteris qui immolauerunt tempore persecutionis.	IX. De diaconis, qui tempore ordinationis de nuptiis attestati sunt.
II. De diaconis qui immolauerunt.	X. De desponsatis puellis, & ab aliis corruptis.
III. De iis qui ex fuga comprehensi sunt, & per vim pagani ritus aliquid pertulerunt.	XI. De his, qui cum essent catechumeni, idolis immolauerunt.
IV. De his, qui diuersis causis gentilitatis ritus aliquid peregerunt.	XII. Quod non oporteat Chorepiscopos ordinare clericum, nisi in agris & villis.
V. De his, qui timore ritus gentilium peregerunt.	XIII. De his, qui esum carniuum, in clero constituti, diffugiunt.
VI. De his, qui in locis idolorum manducauerunt.	XIV. De rebus Ecclesiasticis, eo tempore distractis, quo ipsa Ecclesia viduantur Episcopis.
VII. De his, qui frequenter idolis immolauerunt.	XV. De his, qui fornicantur irrationabiliter, id est, qui miscentur
VIII. De his, qui & aliis sacrificandi causas attulerunt.	

ANNO
CHRISTI
314.

- pecoribus, aut cum masculis polluantur.
- XVI. De his, qui in pecudes vel in masculos, aut olim polluti sunt, aut haecenus hoc vitio tabescunt.
- XVII. De his, qui ad Episcopatum promoti sunt, nec recepti.
- XVIII. De his, qui virginitatem professi sunt, & quae sub sororis habitu cum aliquibus commorantur.
- XIX. De his qui adulteras habent uxores, vel si ipsi adulteri comprobentur.
- XX. De his, quae partus suos ex fornicatione diuersis modis interimunt.
- XXI. De homicidiis.
- XXII. De his, qui sponte homicidium commiserunt.
- XXIII. De his, qui diuinationes expetunt.
- XXIV. De his, qui virginum corruptionibus consentiunt.

CANONES.

I.

PRESBYTEROS immolantes, & iterum luctamen adeuntes, si hoc non per illusionem aliquam, sed ex veritate fecerint, vt iterum teneri viderentur, aut tormentis subiici, quo facinus pati viderentur inuiti: hos ergo placuit honorem quidem sedis retinere; offerre autem illis, & sermonem ad populum facere, aut aliquibus sacerdotilibus officiiis fungi, non liceat.

Diff. 50.
Presbyteros qui.

II.

Diaconi similiter qui immolauerunt, honorem quidem habeant: cessare vero ab omni sacro ministerio, siue a pane, siue a calice offerendo, vel praedicando. Quod si quidam Episcoporum conficii sunt laboris eorum, & humilitatis, & mansuetudinis, & voluerint eis aliquid amplius tribuere, penes ipsos erit potestas.

Diff. 50.
Presbyteros qui immola.

III.

Qui fugientes comprehensi sunt, vel a domesticis traditi, vel adeptis facultatibus sustinuerunt tormenta, aut in custodiam trusi, proclamauerunt

Diff. 50.
Presbyteros.

se Christianos esse, & eo vsque astricti sunt, vt manus eorum comprehendentes, violenter attraherent, & funestis sacrificiis admouerent, aut aliquid polluti cibi per necessitatem sumere cogentur; confitentes iugiter se Christianos esse, & luctum rei, quæ contigit, incessabiliter ostendentes omni deiectione & habitu & humilitate vitæ: hos velut extra delictum constitutos, a communionis gratia non vetamus. Si vero prohibiti sunt ab aliquibus, propter ampliorem cautelam, vel propter quorundam ignorantiam, statim recipiantur. Hoc autem similiter & de clericis, & de laicis ceteris obseruari conueniet. Perquisitum est autem & illud, si possunt etiam laici, qui in has necessitatis angustias inciderunt, ad clericatus ordinem promoueri: placuit ergo, & hos, tamquam qui nihil peccauerunt, si & præcedens eorum vita probabilis sit, ad hoc officium prouehi.

I V.

De his qui sacrificare coacti sunt, insuper & cœnauerunt in idolio, quicumque eorum, cum ducerentur, lætiore habitu fuerunt, & vestimentis preciosioribus vsi sunt, & præparatæ cœnæ indifferenter participes extiterunt: placuit, eos inter audientes vno anno constitui, succumbere vero tribus annis, in oratione autem communicare biennio, & tunc ad perfectionis gratiam peruenire.

Quotquot autem ascenderunt templa veste lugubri, & recumbentes per omne tempus fleuere discubitus, si compleuerunt pœnitentiam triennii temporis, sine oblatione suscipiantur. Si autem non

ANNO
CHRISTI
314.

manducauerunt, biennio subiecti pœnitentiæ, tertio anno sine oblatione communicent, vt perfectionem quadriennio consequantur. Penes autem Episcopos erit potestas, modum conuersationis eorum probantes, vel humanius erga eos agere, vel amplius tempus adiicere. Ante omnia vero præcedens eorum vita, & posterior inquiratur, & ita eis impertiatur humanitas.

V.

De his qui minis tantum cessere pœnarum, aut priuatione facultatum territi, aut demigratione, sacrificauerunt, & hætenus pœnitudinis negligentes, neque conuersi, nunc huius Concilii tempore semet obtulerunt, conuersionis suæ consilia capientes: placuit vsque ad magnum diem eos inter audientes suscipi, & post magnum diem triennio pœnitentiam agere, & postmodum duobus diebus sine oblatione communicare, & tunc demum sex annis completis, ad perfectionis gratiam peruenire. Si vero quidam ante hanc Synodum suscepti sunt ad pœnitentiam, ex illo tempore initium eis sexennii computetur. Si quod autem periculum, vel mortis expectatio, aut ex infirmitate, aut ex aliqua occasione contigerit, his, sub definitione statuta, communio non negetur.

VI.

De his qui festis diebus gentilium, in remotis eorum locis conuiuia celebrarunt, cibosque proprios deferentes, ibidem comederunt: placuit, post pœnitentiam biennii eos suscipi: vtrum vero cum oblatione, singuli Episcoporum, probantes

G iij

vitam eorum & singulos actus, examinent.

VII.

Hi, qui secundo & tertio sacrificauerunt coacti, quatuor annis pœnitentiæ subiiciantur: duobus autem aliis sine oblatione communicent, & septimo anno perfecte recipiantur.

VIII.

Quotquot autem non solum ipsi deuiarunt, sed etiam insurrexerunt, & compulerunt fratres, & causas præbuerunt vt cogentur: hi per triennium quidem locum inter audientes accipiant, per aliud vero sexennium pœnitentiæ subiiciantur acriori, & alio anno communionem sine oblatione percipiant, vt perfectionem (expleto decennio) consequantur. Inter hæc autem & eorum vita pensanda est.

IX.

Distinct. 28.
Diaconi
quicumque.

Diaconi, quicumque ordinantur, si in ipsa ordinatione protestati sunt, & dixerunt velle se coniugio copulari, quia sic manere non possunt: hi, si postmodum vxores duxerint, in ministerio maneant, propterea quod eis Episcopus licentiam dederit. Quicumque sane tacuerint, & susceperint manus impositionem, professi continentiam, & postea nuptiis obligati sunt, a ministerio cessare debent.

Nota tacitam continentie professionem in susceptione diaconii.

X.

27. q. 2. Desponsatas puellas.

Desponsatas puellas, & post ab aliis raptas, placuit erui, & eis reddi, quibus ante fuerant desponsatæ, etiam si eis a raptoribus vim illatam constiterit.

XI.

Eos, qui ante baptisma sacrificauerunt idolis, & postea baptisma consecuti sunt, placuit ad ordinem prouehi, eo quod probentur abluti.

XII.

Chorepiscopis non licere presbyteros aut diaconos ordinare: sed nec presbyteris ciuitatis, sine præcepto Episcopi vel literis, in vnaquaque parochia aliquid imperare, nec sine auctoritate literarum eius, in vnaquaque parochia aliquid agere.

XIII.

Hi qui in clero sunt presbyteri & diaconi, & a carnibus abstinent, placuit eas quidem contingere, & ita, si voluerint, continere. Quod si in tantum eas abominantur, vt nec olera, quæ cum eis coquantur, existiment comedenda, tamquam non consentientes regulæ, ab ordine cessare debebunt.

XIV.

De his quæ pertinent ad Ecclesiam, quæcumque, cum non esset Episcopus, presbyteri venderunt, placuit, rescisso contractu, ad iura Ecclesiastica reuocari. In iudicio autem erit Episcopi, si precium debeat recipi, necne: quia plerumque rerum distractarum redditus ampliorem summam pro precio dato reddiderit.

XV.

Quotquot ante vicesimum annum tale crimen commiserint, quindecim annis exactis in pœnitentia, communionem mereantur orationum. Deinde quinquennio in hac communionem durantes, tunc demum oblationis sacramenta contingant. Discu-

tiatur autem & vita eorum, quales tempore pœnititudinis extiterint, & ita misericordiam consequantur. Quod si inexplebiliter his hæfere criminibus, ad agendam pœnitentiam prolixius tempus insu- mant. Quotquot autem peracta viginti annorum ætate, & vxores habentes, hoc peccato prolapsi sunt, viginti quinque annis pœnitentiam gerentes, in communionem suscipiantur orationum. In qua quinquennio perdurantes, tunc demum oblationis sacramenta percipiant. Quod si qui & vxores habentes, & transcendentés quinquagesimum annum ætatis, ita deliquerint, ad exitum vitæ communio- nis gratiam consequantur.

XVI.

Eos qui irrationabiliter vixerint, & lepra inusti criminis alios polluerint, præcepit sancta Synodus inter eos orare, qui spiritu periclitantur immundo.

XVII.

Dist. 92.
Si qui epi-
scopi ordi-
nati sunt.

Si qui Episcopi ordinati sunt, nec recepti ab illa parochia, in qua fuerant denominati, voluerintque alias occupare parochias, & vim præfulibus earum inferre, seditiones aduersus eos excitando, hos ab- iici placuit. Quod si voluerint in presbyterii ordi- ne, vbi prius fuerant, vt presbyteri residere, non abiiciantur propria dignitate. Si autem seditiones commouent ibidem constitutis Episcopis, presby- terii quoque honor talibus auferatur, fiantque damnatione notabiles.

XVIII.

27. q. 1.
Quotquot
virginitatē
polliciti.

Quotquot virginitatem promittentes, irritam faciunt sponsonem, inter bigamos censeantur.

Virgines

Virgines autem quæ conueniunt cum aliquibus, tamquam forores, habitare prohibemus.

XIX.

Si cuius vxor adultera fuerit, vel si ipse adulterium commiserit, septem annorum pœnitentia oportet eum perfectionem consequi, secundum pristinos gradus.

XX.

De mulieribus quæ fornicantur, & partus suos necant, vel quæ agunt secum, vt vtero conceptos excutiant, antiqua quidem definitio vsque ad exitum vitæ eas ab Ecclesia remouet. Humanius autem nunc definimus, vt eis decem annorum tempus secundum præfixos gradus pœnitentiæ largiamur.

XXI.

Qui voluntarie homicidium fecerint, pœnitentiæ quidem iugiter se submittant: perfectionem vero circa vitæ exitum consequantur.

XXII.

De homicidiis non sponte commissis, prior quidem definitio post septennem pœnitentiam perfectionem consequi præcipit, secunda vero quinquennii tempus explere. Modus autem huius pœnitentiæ in Episcoporum sit arbitrio, vt secundum conuersationem pœnitentium possint & extendere tardantibus, & minuere studiose festinantibus.

XXIII.

Qui diuinationes expetunt, & morem gentium subsequuntur, aut in domos suas huiuscemodi homines introducunt, exquirendi aliquid arte

malefica, aut expiandi causa, sub regula quinquennii iaceant, secundum gradus pœnitentiæ definitos.

XXIV.

Quidam sponsam habens, sororem eius violavit, & gravidam reddidit; postmodum desponsatam sibi duxit uxorem: illa vero quæ corrupta est, laqueo se peremit. Hi qui fuerunt conscii, post decennem satisfactionem iussi sunt suscipi, secundum gradus pœnitentiæ constitutos.

CANONES
CONCILII ANCYRANI,

Ex interpretatione Isidori Mercatoris.

TITVLI CANONVM.

I. De presbyteris lapsis in persecutione.	XII. De his qui ante baptismum sacrificauerunt idolis.
II. De diaconibus qui immolauerunt.	XIII. De Chorepiscopis, & eorum potestate & auctoritate.
III. De clericis siue laicis, quorum manus alii cum iniuria super idolorum sacrificia posuerunt.	XIV. De presbyteris a carnibus se abstinentibus.
IV. De his qui in templis idolorum cœnauerunt.	XV. Non debere presbyteros Ecclesiastica iura vendere: vel de rebus Ecclesiasticis eo tempore distractis, quo ipsa Ecclesia viuuantur Episcopis.
V. De his qui timore ritus gentilium peregerunt.	XVI. De his qui irrationabiliter vixerint, aut qui cum pecudibus versantur.
VI. De his qui in locis idolorum manducauerunt.	XVII. De his qui alios ad antedicta peccata induxerint.
VII. De his qui frequenter idolis immolauerunt.	XVIII. De Episcopis qui ordinati non suscipiuntur, vel qui ad Episcopatum promoti sunt, nec recepti.
VIII. De his qui coacti vi idolis immolauerunt.	XIX. De his qui virginitatem profitentur, & qua sub sororis habitu cum aliquibus commorantur.
IX. De his qui aliis sacrificandi causam attulerunt.	
X. De diaconibus protestantibus, cum ordinantur, &c.	
XI. De desponsatis puellis, & ab aliis corruptis.	